
INF 2310 – 22. mars 2017

Fourier I -- En litt annen vinkling på stoffet i kapittel 4

I dag:

- Sinus-funksjoner i 1D og 2D
- 2D diskret Fouriertransform (DFT)

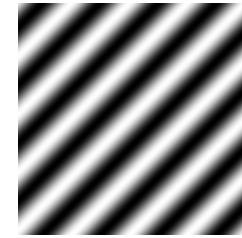
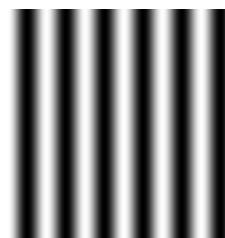
Mandag 27. mars: *Supplementsforelesning* holdt av Kristine. Litt mer om det matematiske fundamentet.

Neste uke:

- Konvolusjonsteoremet
- Filtre og filtrering i frekvensdomenet
- Vindusfunksjoner

Introduksjon I/II

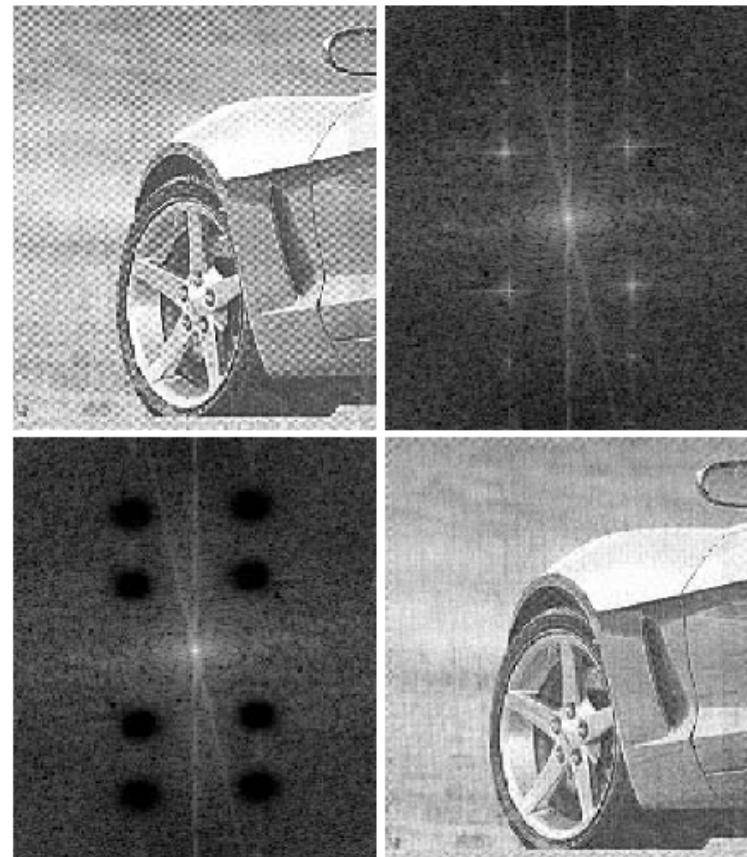
- Et gråtonebilde
 - Typisk representasjon: Matrise av gråtoneintensiteter
 - Fourier: En vektet sum av sinuser og cosinuser med ulik frekvens og orientering

- Et slik skifte av representasjon kalles ofte et «basis-skifte»

Introduksjon II/II

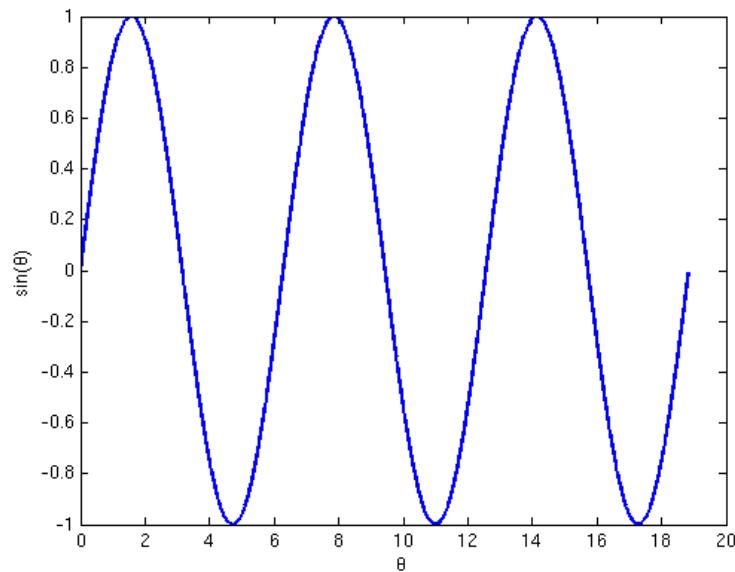
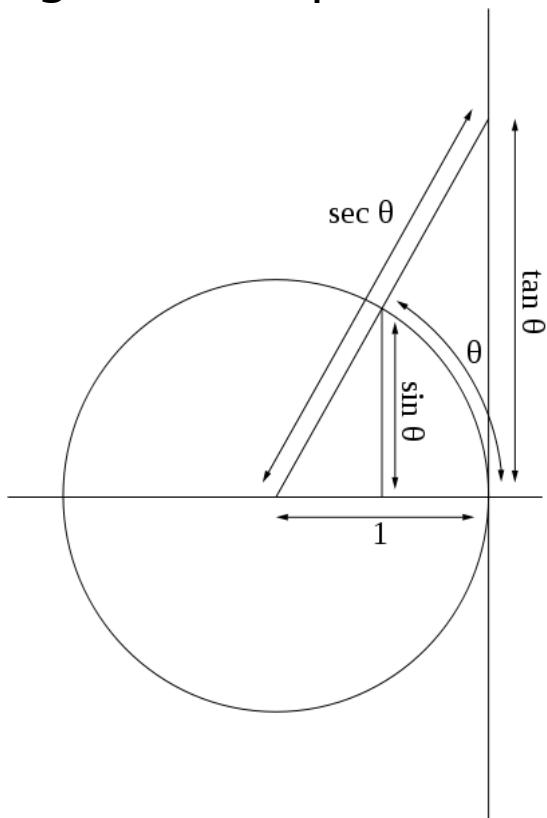
- Hvorfor skifte basis?
 - Analyse av bilder
 - Fjerne/dempe periodisk støy
 - Kompresjon
 - Analyse og design av lineære filtre (konvolusjonsteoremet)
 - Egenskapsuttrekning (feks. Tekstur)
 - Rask implementasjon av (større) konvolusjonsfiltre

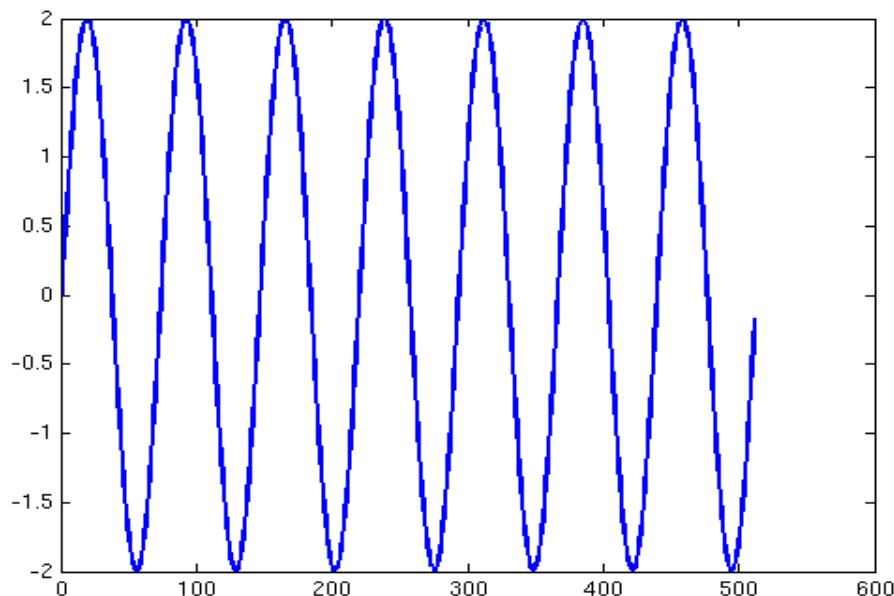
Fjerning av periodisk støy, fig. 4.64 i DIP. Ut-bildet er resultatet av en konvolusjon, men det er vanskelig å designe filteret i bildedomenet.

Funksjonen $\sin(\theta)$

$\sin(\theta)$ svinger mellom 1 og -1 når θ varierer mellom 0 og 2π , og den svinger på samme måte når θ varierer mellom 2π og 4π osv. (periodisk)

«Diskret» sinus/cosinus i 1D

$$y(i) = A \sin(2\pi ui/N + \varphi)$$

N : antall sampler

u : antall hele perioder

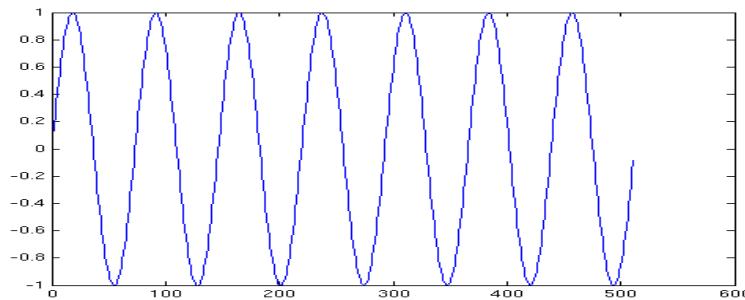
φ : horisontal forskyvning (fase)

A : Amplitude

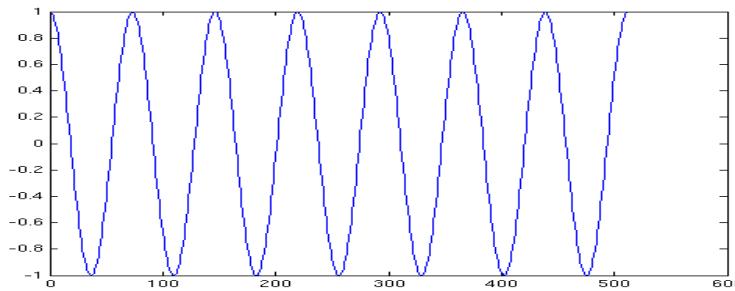
I dette eksemplet er
 $A=2$, $u=7$, $N=512$ og $\phi=0$

Hva er forskjellen på $\sin(\theta)$ og $\cos(\theta)$?

- **$\sin(2\pi ui/N)$** starter på 0 og repeteres u ganger per N samples

- **$\cos(2\pi ui/N)$** starter på 1 og repeteres u ganger per N samples

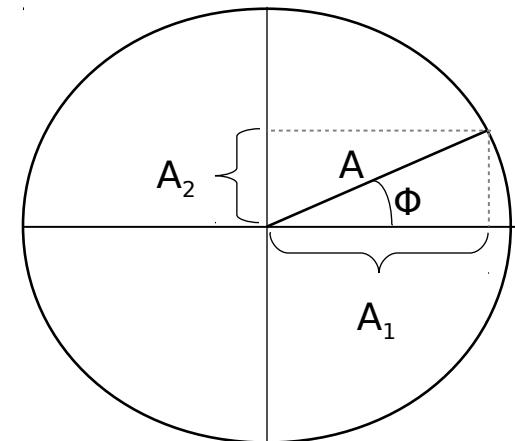

Bare startpunktet, dvs.
faseforskyvningen, ϕ , er
forskjellig

Hva får vi om vi legger sammen sin og cos?

- $A_1 \sin(\theta) + A_2 \cos(\theta) = A \sin(\theta + \Phi)$,
der $A = \sqrt{A_1^2 + A_2^2}$ og $\Phi = \text{atan2}(A_2, A_1)$

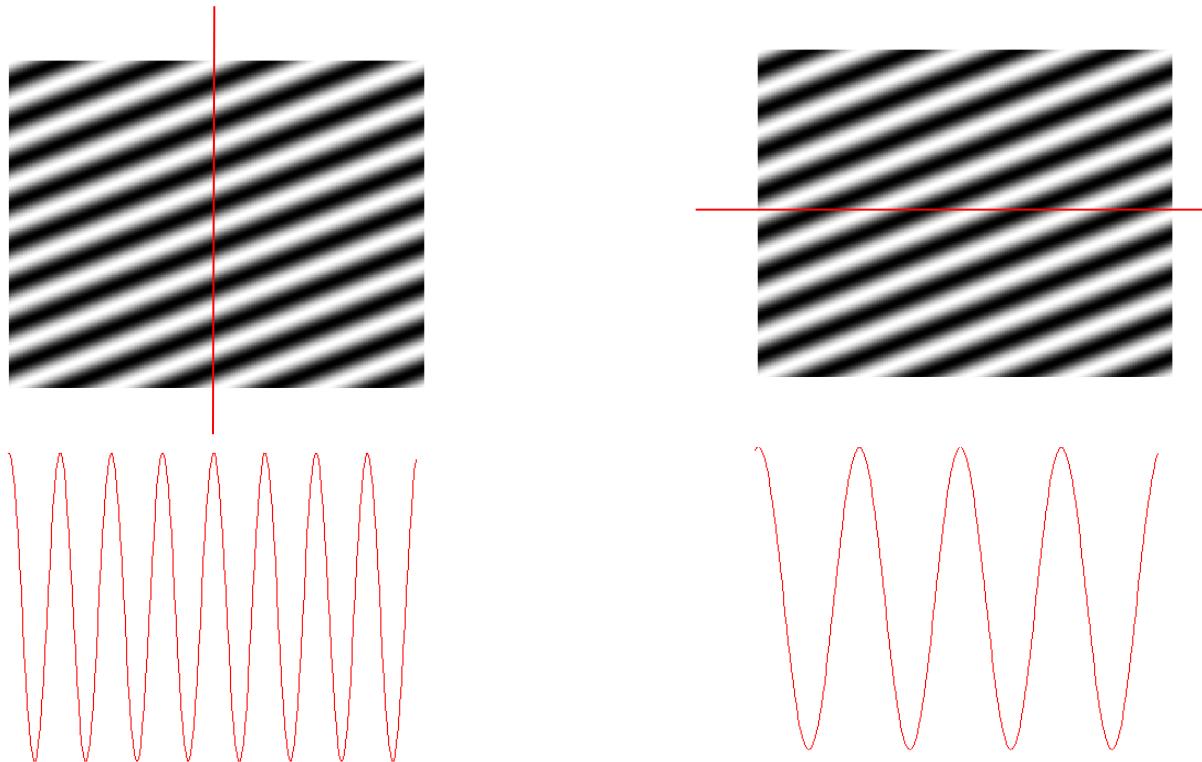
- Vi ender altså opp med en sin-funksjon med samme frekvens, men endret amplitude og fase
- Vi kan også gå andre veien og si at enhver sinus-funksjon med gitt frekvens kan dannes ved å legge sammen en vektet sin- og en vektet cos-funksjon med denne samme frekvensen

Alternativ "koding"/representasjon av informasjonen (A, Φ, θ) er altså (A_1, A_2, θ)

Introduksjon til sinus-funksjoner i 2D

- Vertikal og horisontal komponent

Sinusfunksjoner i bilder (2D)

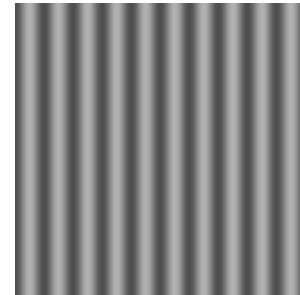
$$f(x, y) = A \sin\left(\frac{2\pi(ux + vy)}{N} + \phi\right)$$

A - amplitude

u - vertikal frekvens

v - horisontal
frekvens

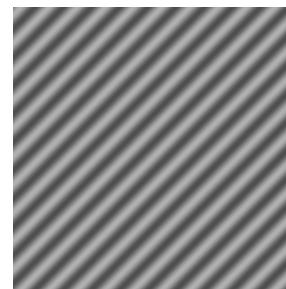
ϕ - faseforskyvning

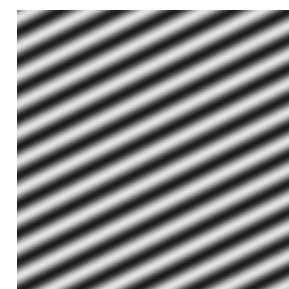
A=50, u=0, v=10

A=20, u=10, v=0

I eksemplene vises 0 som grått,
-127 som sort, og 127 som hvitt

A=50, u=10, v=10

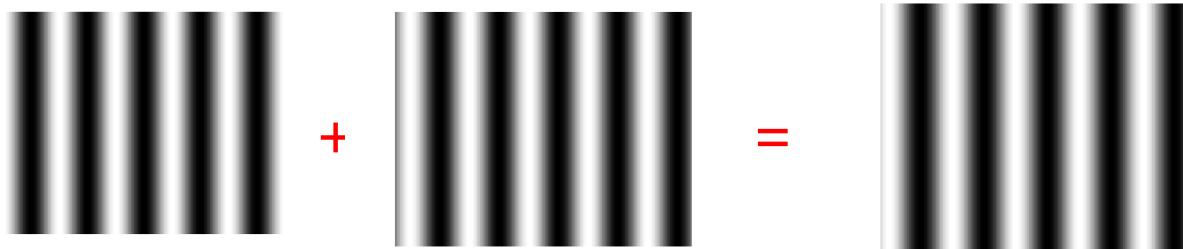
A=100, u=10, v=5

A=100, u=5, v=15

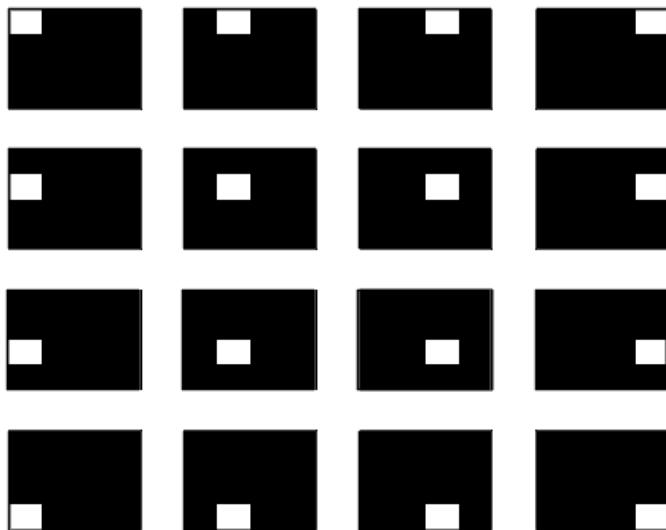
Merk: u og v er antall repetisjoner i bildet vertikalt og horisontalt

Eksempler: Sum av 2D sinfunksjoner

Sum av to bilder med lik frekvens (og lik retning) gir nytt bilde med samme frekvens (og retning), jfr s. 7.

«Basis-bilder»

Sort er 0, hvit er 1.

Ortogonal basis for alle
4x4 gråtonebilder.

Eksempel:

1	3	2	1
5	4	5	3
4	1	1	2
2	3	2	6

$$= 1 * \begin{matrix} & 1 \\ & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{matrix} + 3 * \begin{matrix} 0 & 1 \\ & 0 \\ 0 & 0 \end{matrix} + \dots + 6 * \begin{matrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{matrix}$$

Alternativ basis

- Bildene

$$\cos\left(\frac{2\pi(ux + vy)}{N}\right)$$

$$\sin\left(\frac{-2\pi(ux + vy)}{N}\right)$$

- med frekvensene

$$u = 0, 1, \dots, N-1$$

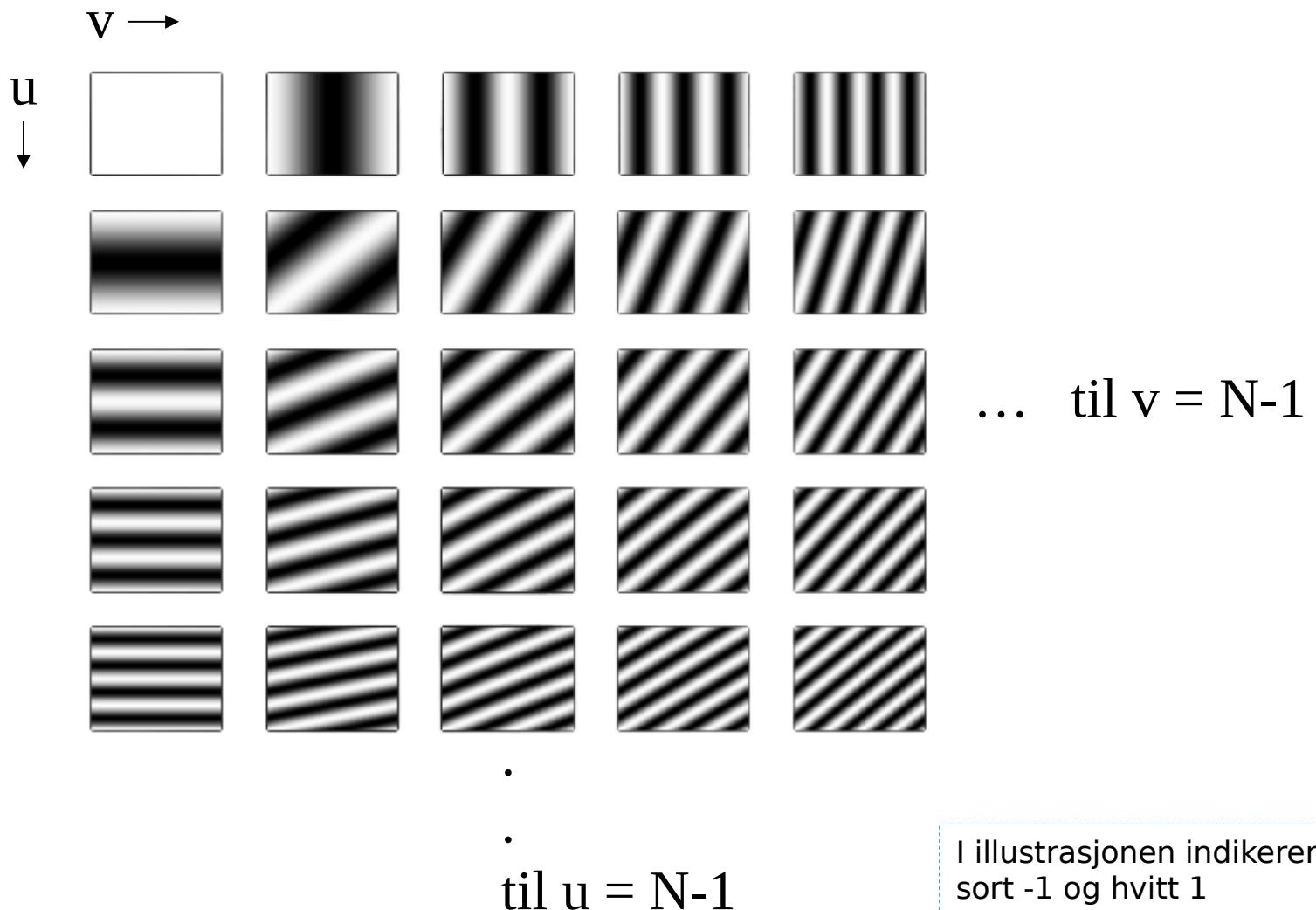
$$v = 0, 1, \dots, N-1$$

- Alle digitale gråtonebilder av størrelse NxN kan representeres ved en vektet summasjon av disse NxN sinus- og cosinus-bildene (basisbilder/basisvektorer)

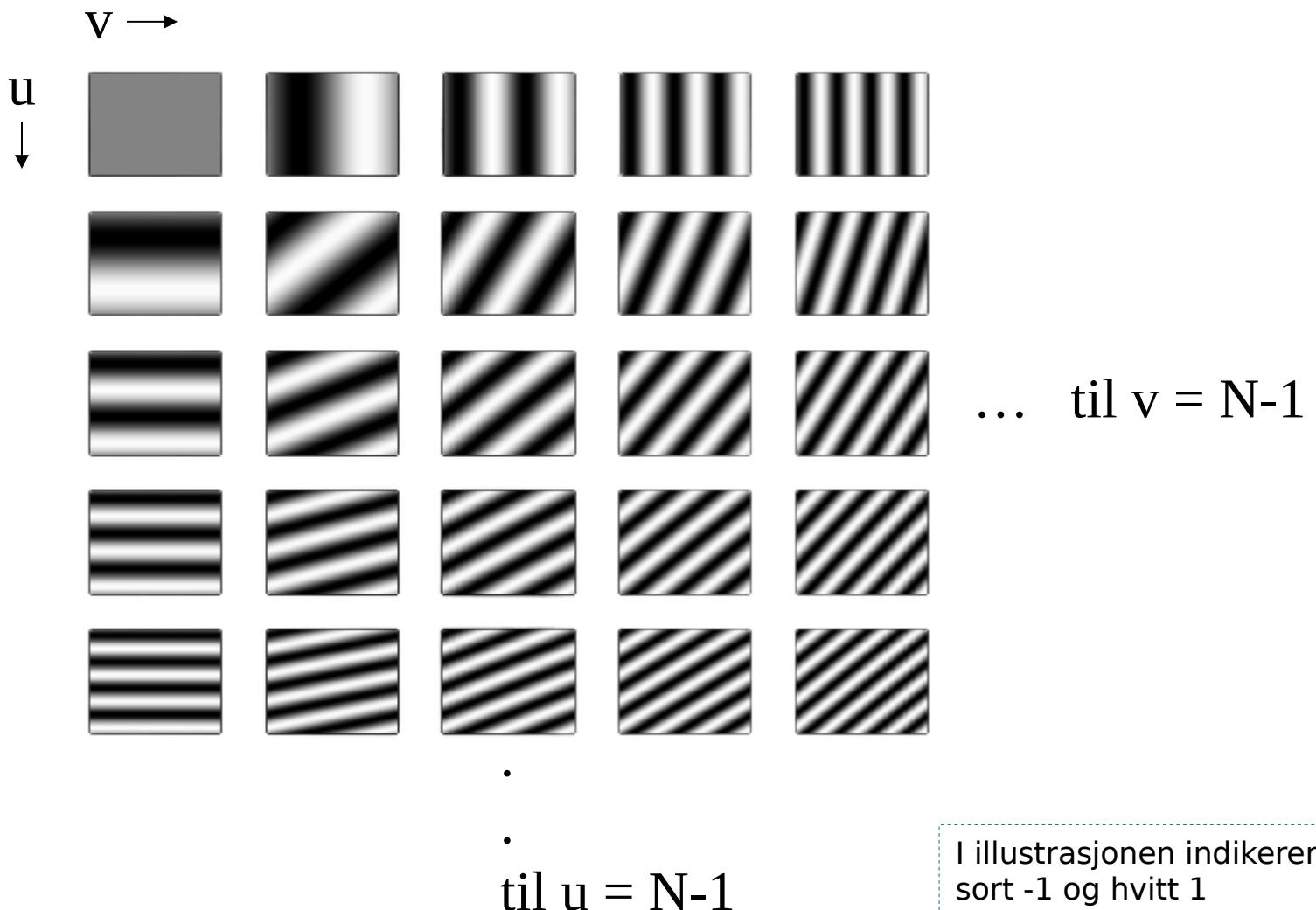
Denne basisen er også ortogonal, sett bort i fra duplikat-komponentene grunnet symmetriene og antisymmetriene til cos og sin (noe vi kommer til om litt)

Ved ikke-kvadratiske bilder:
 $\cos(2\pi(ux/M+vy/N))$
 $\sin(-2\pi(ux/M+vy/N))$

Basisbilder - cosinus

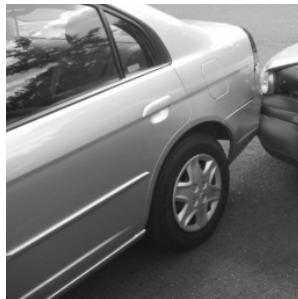

Basisbilder - sinus

Hvordan finne bidraget fra et gitt basisbilde?

sum (

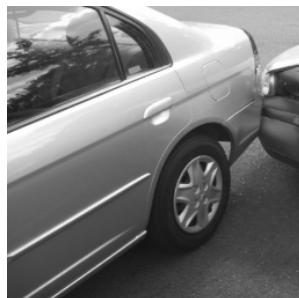
x

"Vanlig" basis med bare
0-ere og ett piksel lik 1

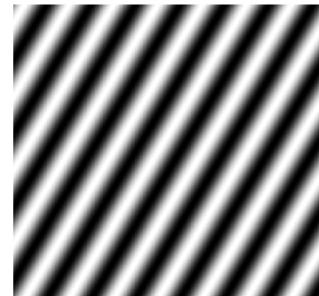

) \approx 255 (bakre del av bilen)

sum (

x

)

Bidraget finnes altså
ved indreproduktet
mellan bildet og
basisbildet

Symmetri i basisbildene

cosinus

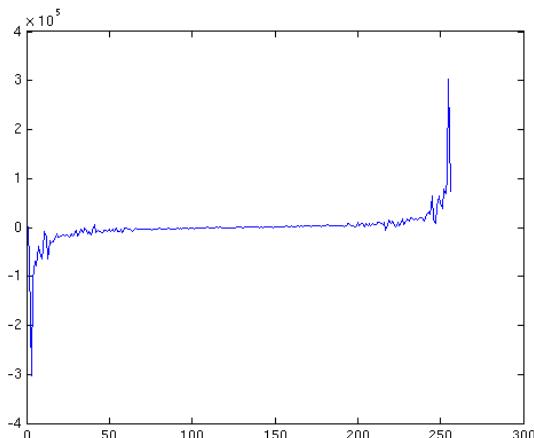
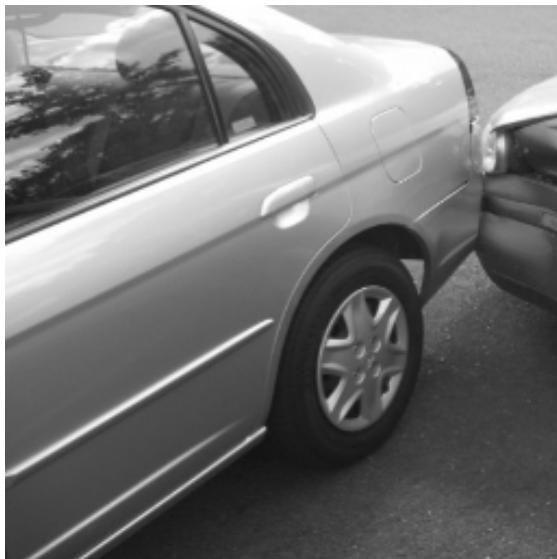

sinus

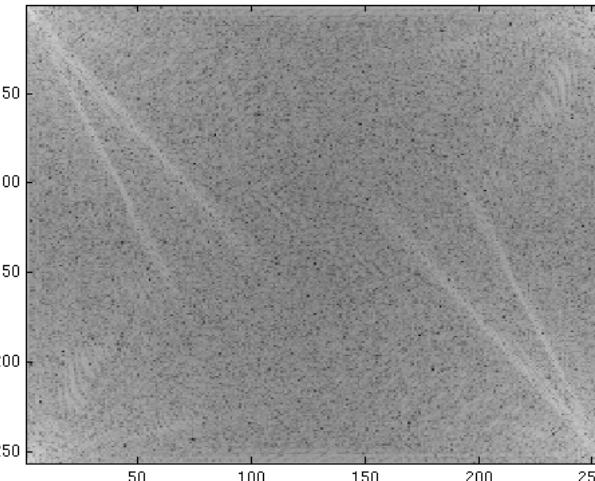
(antisymmetri i sinus-bildene)

Eksempel (symmetri)

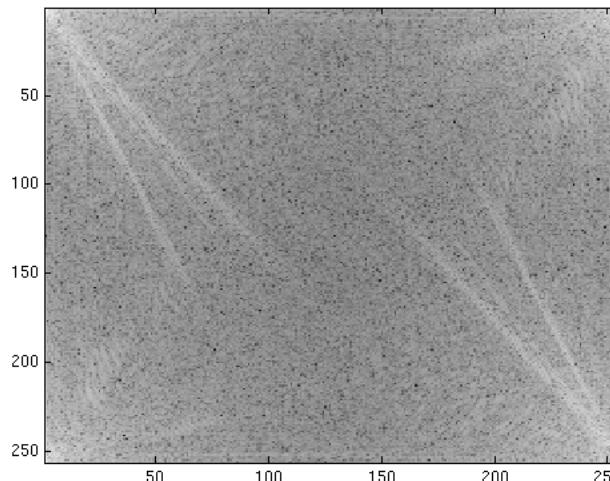

Første linjen i sinus-bidragene

2017.03.22

Logaritmen til
absoluttverdien til
cosinus-bidragene

Logaritmen til
absoluttverdien til
sinus-bidragene

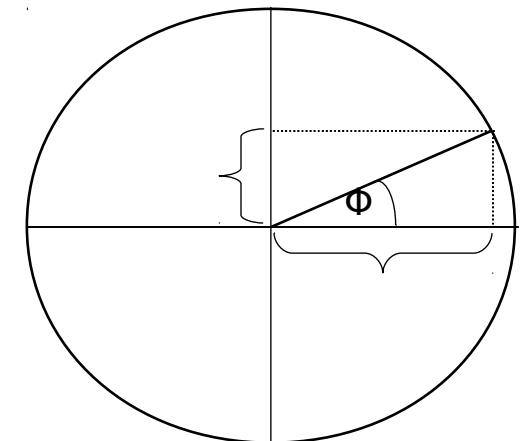
Finne fase og amplitude

- La R inneholde cosinus-bidragene og I inneholde sinus-bidragene.
- Fasen til sinfunksjonen med frekvens u, v :

$$\phi = \tan^{-1} \left(\frac{I(u, v)}{R(u, v)} \right)$$

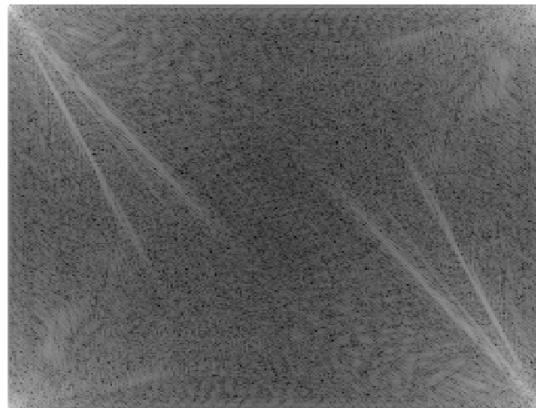
- Amplituden til sinfunksjonen med frekvens u, v :

$$A = \sqrt{R(u, v)^2 + I(u, v)^2}$$

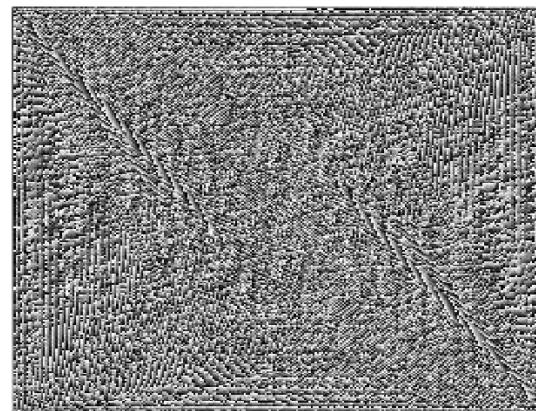
Husk fra s. 7: $(A, \Phi, \theta) \Leftrightarrow (A_1, A_2, \theta)$

Eksempel: Amplitude og fase

(Log av) amplituden
eller spekteret

Forteller noe om
hvilke frekvenser
bildet inneholder

$\phi(u,v)$ - fasen

Visuelt ser
fasebildet ut som
støy, men fasen
inneholder viktig
informasjon

Resultat som komplekst tall

- Letter håndtering ved å representerer resultatet som et *komplekst tall*: cosinus-bidragene i realdelen og sinus-bidragene i imaginærdelen
- La F beskrive bildet i den nye basisen
- $F(u,v) = R(u,v) + jI(u,v)$, $j = \sqrt{-1}$
- Amplitude og fase kommer da ut som modulus og argument (lengde og vinkel i komplekse planet)

2D diskret Fouriertransform (DFT)

$$F(u, v) = \sum_{x=0}^{N-1} \sum_{y=0}^{M-1} f(x, y) e^{-2j\pi(ux/N + vy/M)}$$

Husk at $e^{j\theta} = \cos(\theta) + j \sin(\theta)$, slik at vi ender opp
sin/cos-basisen vi er vant med:

$$F(u, v) = \sum_{x=0}^{N-1} \sum_{y=0}^{M-1} f(x, y) \left[\cos(2\pi(ux/N + vy/M)) + j \sin(-2\pi(ux/N + vy/M)) \right]$$

Den inverse transformen:

$$f(x, y) = \frac{1}{NM} \sum_{u=0}^{N-1} \sum_{v=0}^{M-1} F(u, v) e^{2j\pi(ux/N + vy/M)}$$

Egenskaper ved 2D DFT

- $F(u,v)$ er periodisk:

$$F(u,v) = F(u+N,v) = F(u,v+N) = F(u+N,v+N)$$

- Skal inverstranformen holde, må vi anta at bildet er periodisk:

$$f(x,y) = f(x+N,y) = f(x,y+N) = f(x+N,y+N)$$

- Konjugert symmetri:

Hvis $f(x,y)$ er reell,
er $F(u,v) = \text{conj}(F(-u,-v))$
Altså er $|F(u,v)|=|F(-u,-v)|$

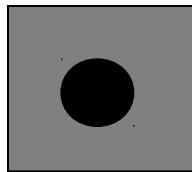
Om ikke annet er oppgitt, antar vi at $N=M$ for enklere notasjon

Egenskaper ved 2D DFT, forts

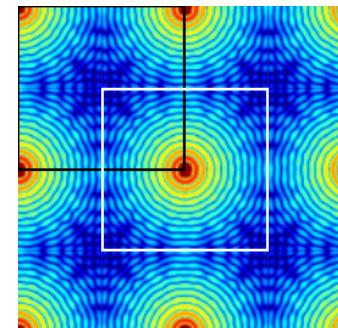
- $F(0,0)$ er proporsjonal med middelverdien i bildet
- Shift-teoremet: $f(x-x_0, y-y_0) \Leftrightarrow F(u, v) e^{-j2\pi(ux_0+vy_0)/N}$
- 2D DFT er separabelt i to 1D DFT
 - Absolutt nødvendig (sammen med FFT) for å beregningsmessig kunne transformere bilder av en viss størrelse

Framvisning av amplitudespekteret

- Siden $F(u,v)$ er periodisk med periode N , er det vanlig å forskyve spekteret slik at origo ($u=v=0$) ligger midt i bildet
 - Bytte kvadranter
 - eller pre-multiplisere $f(x,y)$ med $(-1)^{x+y}$

$f(x,y)$
 $f(x,y)$: bildedomenet

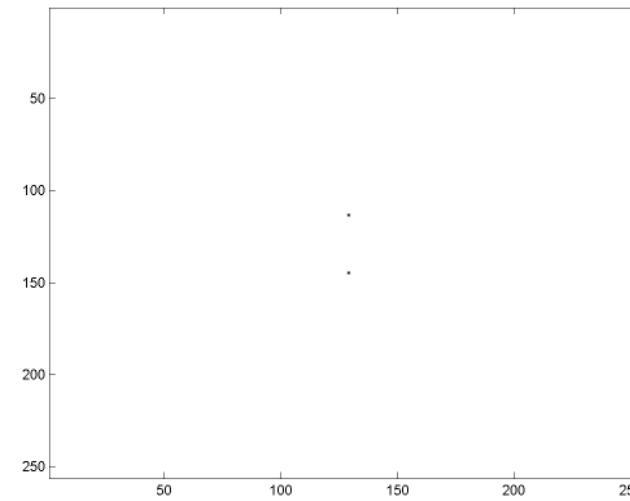
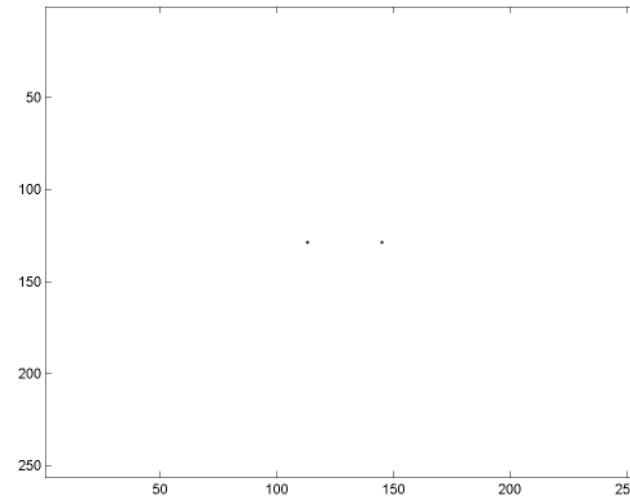
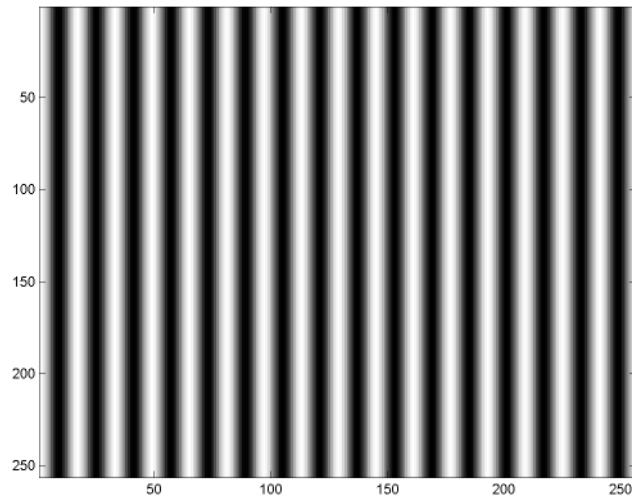
$|F(u,v)|$
 $F(u,v)$: frekvensdomenet
 $|F(u,v)|$ kalles spekteret til $f(x,y)$
(amplitudespekteret)
("Powerspekteret": $|F(u,v)|^2$)

Forts. framvisning av spektere

Skalering av verdier:

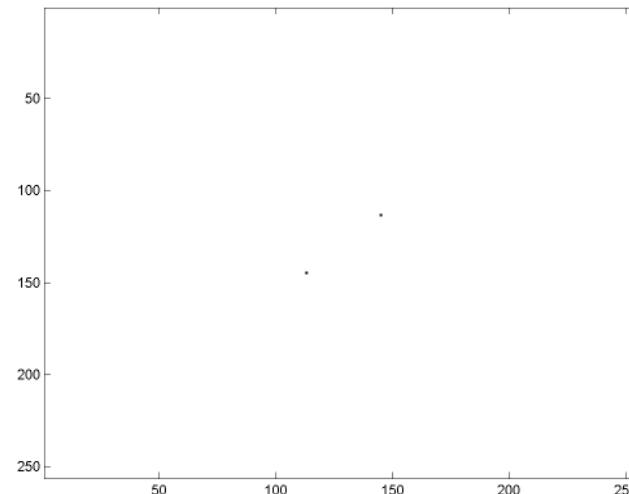
- Ofte stor dynamikk i $|F(u,v)|$ (kan ha høye verdier)
- Vanlig å benytte logaritmisk skala
 - $g(u,v)=C \cdot \log(|F(u,v)|)$, der C velges slik at man får gråtoner i mellom for eksempel 0 og 255 (8 bit)

Eksempler

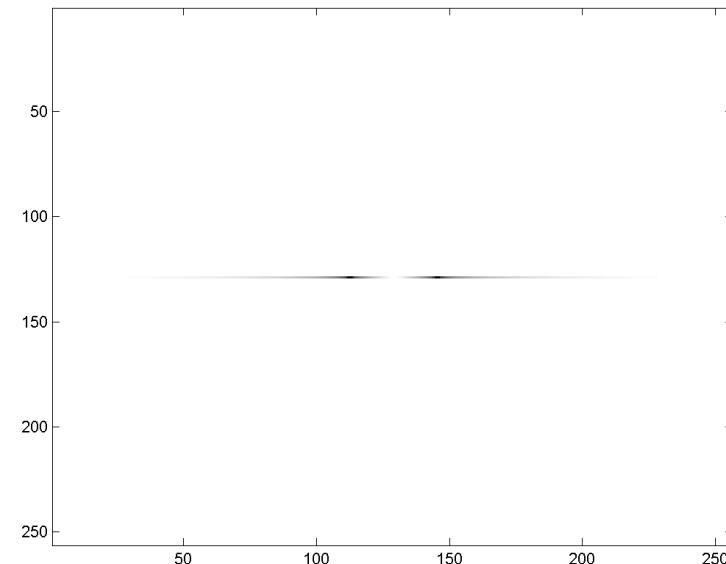
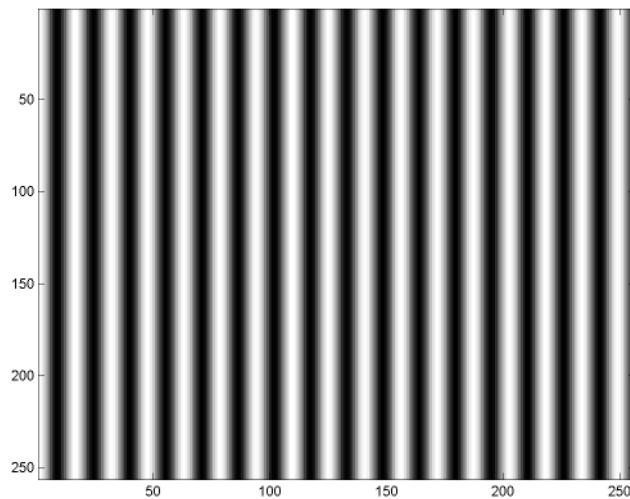

<- spekter
Her:
hvitt=0

Eksempel - "skrå" frekvens

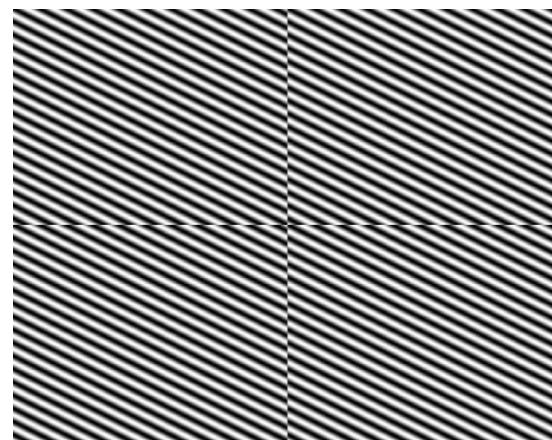
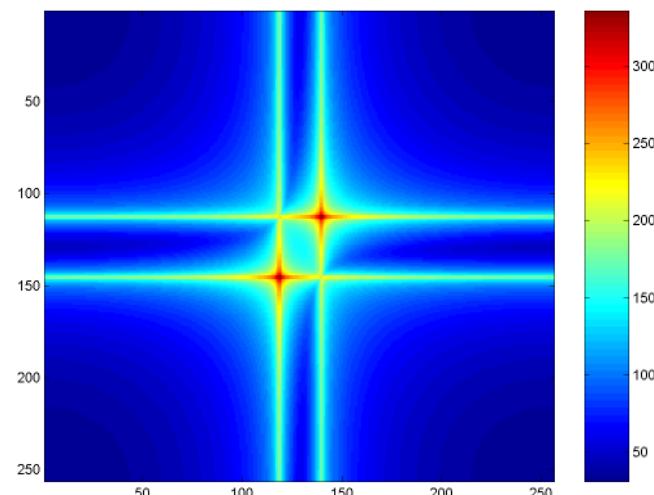
Eksempel - diskontinuitet

Ved å repetere bildet, ser vi tydelig kanter:

Eksempel - diskontinuitet II

Eksempel - vanlige objektformer

Examples of the Fourier transform for other simple shapes are shown below

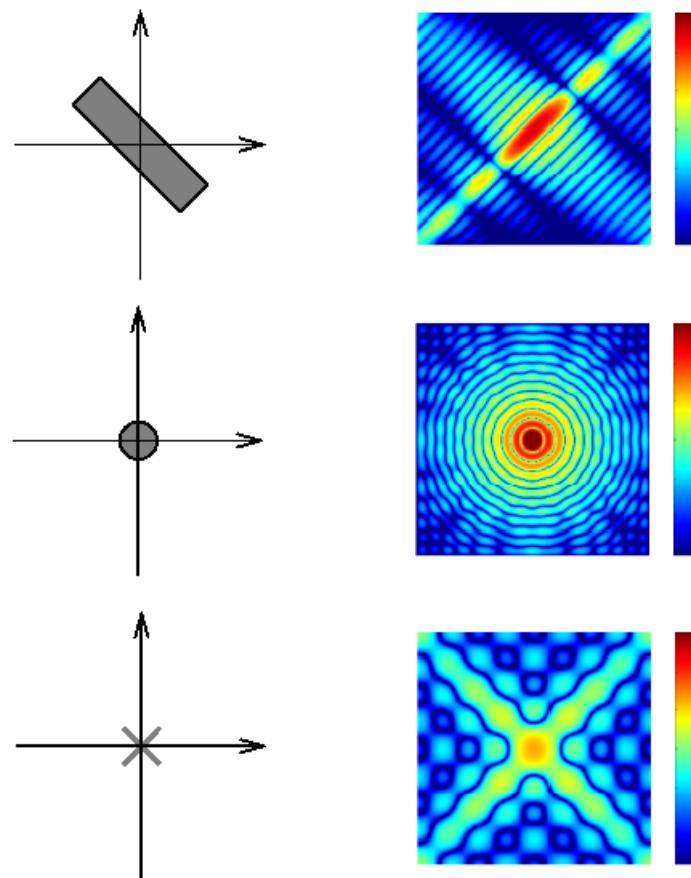
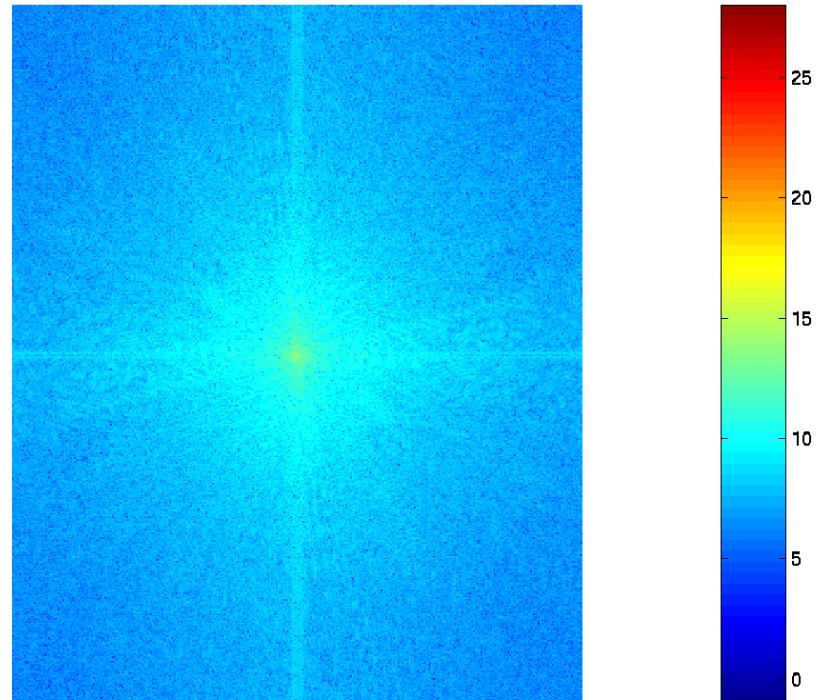
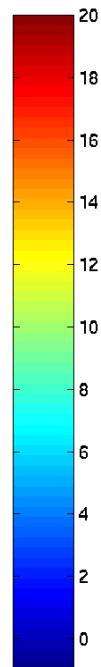
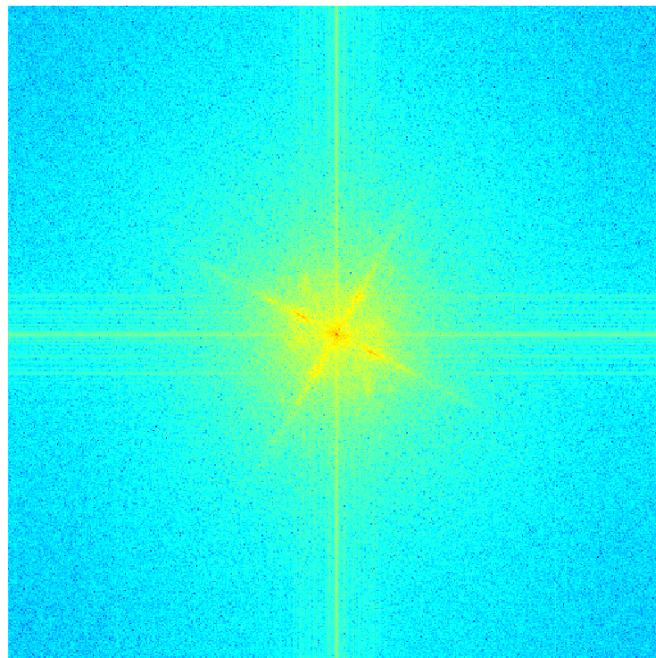
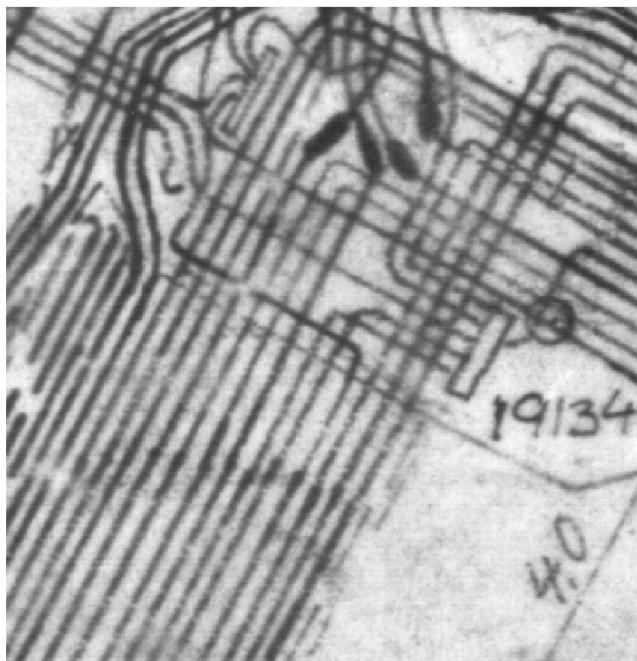

Figure 7-4: Fourier Transforms of Some Simple Shapes

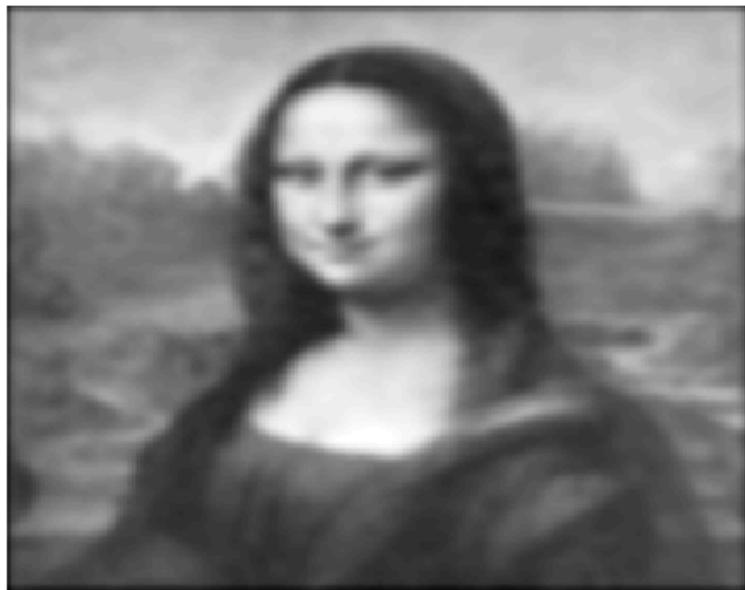
Eksempel - "vanlig" bilde

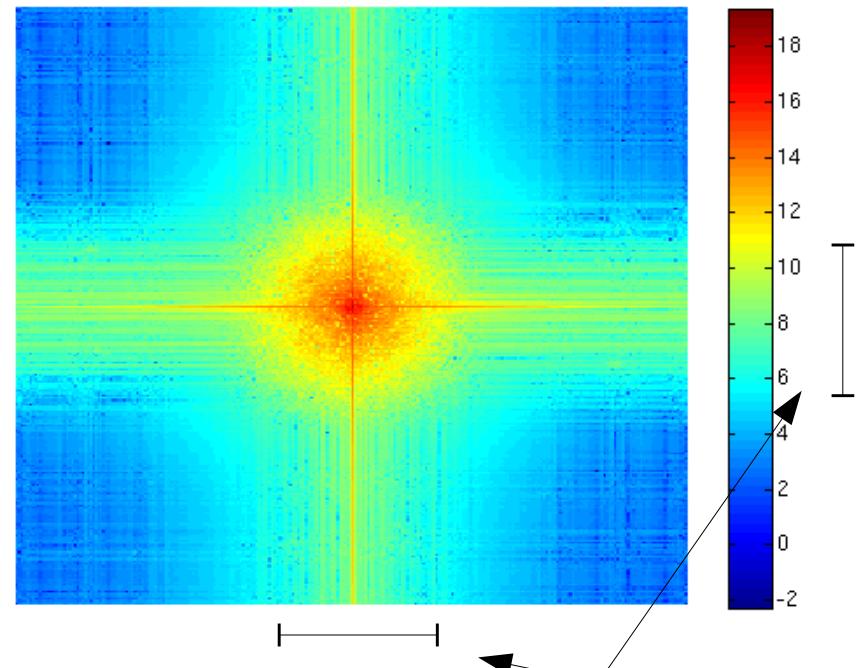
Eksempel - retningsdominant

Eksempel - smal båndbredde

Lav oppløsning, lite detaljer

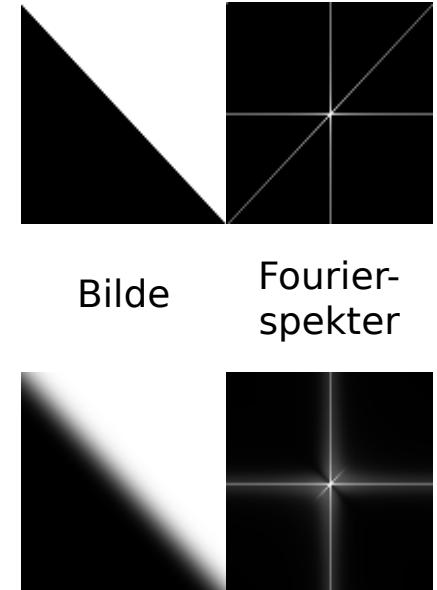
Så å si all «energien» er i dette
smale området/båndet
(både vertikalt og horisontalt)

Noen observasjoner

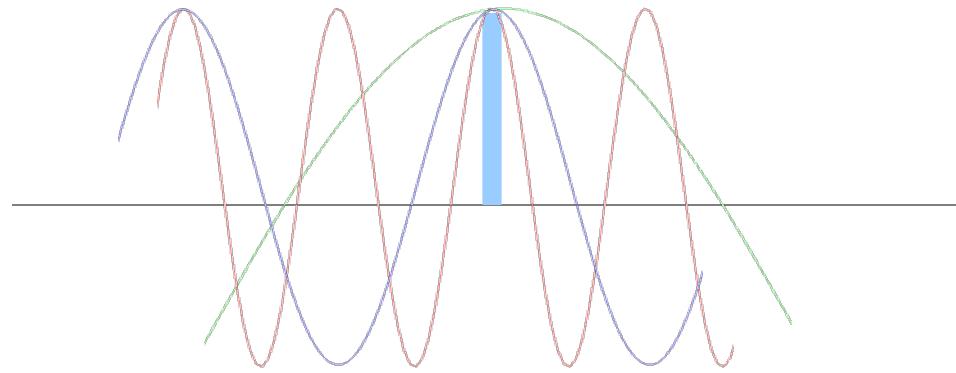
- Vanligvis størst bidrag/mest energi i spekteret for lave verdier av u, v
- Bidrag langs u - og v -aksen fordi bildet er implisitt periodisk og vi har diskontinuiteter langs kantene
- Linjestrukturer i gitt retning i bildedomenet har linjestruktur normalt på retningen i Fourier-domenet

.. og noen observasjoner til

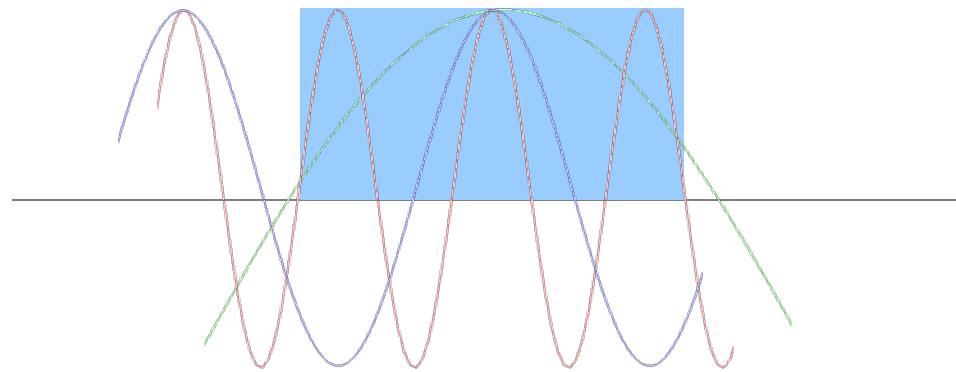
- Skarp kant:
 - Tilsvarer sum av mange sinusfunksjoner
 - Mange Fourier-koeffisienter er $\neq 0$
 - Bredt bånd i Fourier-domenet
- ”Blurret” kant:
 - Tilsvarer færre sinusoider
 - Smalere bånd i Fourier-domenet
- Tommelfingerregler:
 - Smal struktur i bildedomenet : Bred struktur i Fourier-domenet
 - Bred struktur i bildedomenet: Smal struktur i Fourier-domenet
 - Linjestruktur i retning θ i bildedomenet: Linjestruktur i retning $\theta \pm 90^\circ$ (normalt på) i Fourier-domenet

Intuisjonsbygging rundt smal struktur i bildedomenet -> bred struktur i Fourier-domenet, og omvendt

Høyt utslag/indreprodukt
på **alle tre frekvensene**

Høyt utslag/indreprodukt
kun på **laveste frekvens**

Implementasjon av DFT

- Beregning av $F(u,v)$ for én u,v : $O(N^2)$
- Beregning for hele bildet: $N \times N F(u,v)$: $O(N^4)$
- Finnes en algoritme for rask beregning, 2D FFT (Fast Fouriertransform)
 - Benytter at Fourier-transformen er separabel i to 1D transformer
 - Bruker bilder (eller delbilder) med størrelse 2^k (k er heltall)
 - Har orden $O(N^2 \log_2 N)$

Fourier-transform i Matlab/Octave

- $F = \text{fft2}(f);$ % Gjør en 2D DFT-transform
- $f = \text{ifft2}(F);$ % .. og den inverse transformen

- $F_r = \text{real}(F);$ % Realdelen, altså cosinus-basis-bidragene
- $F_i = \text{imag}(F);$ % Imaginærdelen, altså sinus-basis-bidragene

- $F_s = \text{abs}(F);$ % Fourier-spekteret
- $F_p = \text{angle}(F);$ % Fasen

- $F_r(u+1,v+1);$ % Gir "cosinus-bidragene" for frekvens u,v

- $F_r(1,1);$ % Gir "DC-komponenten"

- fftshift og ifftshift: Flytter kvadranter slik at nullfrekvensen er i midten av bildet, samt omvendt

- $\text{imagesc}(\text{fftshift}(\log(F_s)), [0 \max(\log(F_s(:))]));$ % Her: Viser alle verdier <1 som sort

Oppsummering

- Sinus-funksjoner
 - frekvens/periode, amplitude og fase
 - dekomponere $A\sin(\theta+\Phi)$ i sin- og cos-komponent
 - 1D og 2D
- Diskret Fourier-transform
 - bildet beskrevet med cos/sin-basisbilder
 - kompleks representasjon
 - cos- og sin-ledd som reell- og imaginær-komponent
 - implisitt periodisitet
 - utslag i diskontinuitet -> "ekstra" frekvenser
 - fremvisning av spekteret $|F(u,v)|$
 - tommelfingerregler